

ROZHODNUTIE

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej, JUDr. Zoltána Ludika, JUDr. Ivana Roháča, a JUDr. Ivana Syrového, PhD., v disciplinárnej veci vedenej **proti M.. V. Z.**, sudcovi Okresného súdu P., o odvolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu zo dňa 19.09.2016 sp. zn. 4 Ds 3/2016, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcov a prísediach odvolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky ako nedôvodné **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

V disciplinárnej veci navrhovateľa, ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky, vedenej na základe nej podaného návrhu na začatie disciplinárneho stíhania zo dňa 20. júla 2016, proti M.. V. Z., nar. X., bytom U.P., sudcovi Okresného súdu P., Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny senát dňa 19.09.2016 podľa § 129 odsek 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach sudcu oslobodil, pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

Disciplinárne konanie bolo vedené pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, ktorého sa mal M.. V. Z. dopustiť tým, že v právnej veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 11Cb 126/2011, postupoval neefektívne, nesústredene v rozpore s ustanovením § 100, § 117, § 119 O. s. p. porušujúc povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, keď po pridelení veci dňa 09.11.2011 určil termín pojednávania na deň 25.03.2013. V

období od 31.05.2013 do 25.02.2014 bol opätovne nečinný v výnimkou doručovania uznesenia odvolacieho súdu (Krajského súdu Trnave), v ďalšom období od 12.08.2014 do 15.07.2015 bol rovnako nečinný. Pričom až uznesením zo dňa 15.07.2015 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1T/66/2008, pričom skutočnosť, pre ktorú konanie prerušil mu bola známa už dňa 12.03.2013. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR zo dňa 06.10.2015, č. k III. ÚS 225/2015-32, ústavný súd konštatoval porušenie základných práv sťažovateľa – žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v predmetnej právnej veci.

Prvostupňový disciplinárny senát rozhodol tak, že „*M.. V. Z., nar. X., bytom P., sudca Okresného súdu P. sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov oslobodzuje spod skutku, že ako sudca Okresného súdu P. svojim konaním vo veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 11Cb/126/2011 vlastnou nečinnosťou porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach a spôsobil zbytočné prietahy, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 9. novembra 2011, kedy mu predmetná vec ako zákonnému sudcovi bola pridelená, do 1. februára 2013, kedy vytýčil termín pojednávania na 25. marca 2013, v období od 31. mája 2013 do 25. februára 2014 a v období od 12. augusta 2014 do 15. júla 2015, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov, t. j. svojim konaním mal porušiť ustanovenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov, ako aj ustanovenie § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože sa sudca disciplinárneho previnenia n e d o p u s t i l .“*

V rozhodnutí prvostupňového disciplinárneho senátu zo dňa 19.09.2016, sp. zn. 4 Ds 3/2016, je predovšetkým uvedené, že cit. :, *Na základe vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní sa senát v prvom rade zaoberal otázkou, či nekonanie sudcu v rozhodnom období, ktoré je vymedzené návrhom na začatie disciplinárneho konania, viedlo aj k nejakým následkom vo vzťahu k účastníkom konania, teda či v predmetnej veci Okresného súdu P., sp. zn. 11Cb/126/2011 mohlo byť vo veci meritórne rozhodnuté v primeranom čase. Žalobca S.P., a.s., sa v predmetnej veci domáhal zaplattenia náhrady škody titulom spáchania úmyselného trestného činu podvodu, ktorý bol prejednávaný vo veci Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/66/2008, pričom žiadal zaviazat' oboch žalovaných (domnelých páchatel'ov trestnej činnosti) solidárne na zaplattenie*

predmetnej škody. Navrhovateľ tento návrh podal napriek tomu, že mu bolo známe, vyplýva to z predmetnej žaloby, že vydaný trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008 sa stal právoplatným len voči jednému z dvoch žalovaných. Voči žalovanému v II/ rade trestné konanie nebolo doteraz právoplatne skončené, žalovaný nebol právoplatne uznaný vinným z predmetnej trestnej činnosti. Senát je názoru, že predpokladom, aby súd mohol v predmetnej veci meritórne rozhodnúť v zmysle petitu žalobného návrhu (solidarita žalovaných), musel by mať súd predbežne vyriešenú vinu oboch žalovaných, nie len jedného. Nakoniec túto skutočnosť uznal aj sám žalobca, keď žiadal konanie, voči žalovanému, ktorý nebol právoplatne uznaný vinným z trestného činu, vylúčiť na samostatné konanie. Urobil tak však až podaním zo dňa 27.06.2016, pričom zároveň až vtedy doložil predmetný trestný rozkaz s doložkou právoplatnosti ohľadne žalovanému v I/ rade. To, že sudca nekonal vo veci v predmetnom období, prípadne, že až 15.07.2015 prerušil konanie až do právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008, nemení nič na skutočnosti, že vo veci nebolo možné vydať meritórne rozhodnutie, vzhľadom na predčasnosť podania žaloby zo strany žalobcu voči obom žalovaným solidarne. Táto situácia by sa nijako vo vzťahu k žalobcovi nezmenila, aj keby sudca bol prerušil konanie skôr. Právnomu zástupcovi žalobcu už pri podaní žalobného návrhu, ako osobe znalej práva, muselo byť zrejmé, že súd bude musieť riešiť ako predbežnú otázku, právoplatné odsúdenie oboch žalovaných a v prípade negatívneho zistenia vykonať sám dokazovanie o rovnakých skutočnostiach – teda duplicitne k trestnému konaniu. Išlo by však o nehospodárny postup súdu, keď zákon umožňuje konanie prerušiť a počkať na výsledok trestného konania. Napriek tomu však žalobca žiadal, aby súd oboch žalovaných zaviazal na náhradu škody solidarne, aj keď mohol žiadať náhradu škody len voči tomu z nich, ktorý bol právoplatne uznaný vinným z predmetnej trestnej činnosti.“

Prvostupňový disciplinárny senát dospel k záveru, že cit. „Vzhľadom na tieto skutočnosti, nemožno potom prípadnú nečinnosť sudcu považovať za disciplinárne previnenie, nakoľko jeho závažnosť, vzhľadom na následky, ktoré v podstate nenastali, nedosahujú stupeň závažnosti disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, a sudcu preto podľa § 129 ods. 4 toho istého zákona oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil“.

Ako významný fakt disciplinárny senát zdôraznil, že sa senát zaoberal aj otázkou, či naozaj sudca zavinene spôsobil prieťahy v konaní. Pri posudzovaní zavinených prieťahov v konaní nie je vždy možné počítať dobu, po ktorú sudca nekonal, odvtedy, ako mu vec napadla, ale musia byť vo veci zohľadnené všetky skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na objektívnu možnosť konať

vo všetkých veciach plynulo. Konštatoval, že pri celkovej zaťažnosti sudcu vo vymedzenom období nečinnosti v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania (v novembri 2011 mal sudca v senáte okolo 600 vecí, pričom počet v jeho senáte narastal vzhľadom na vzrastajúci nápad) je ťažké presne a zodpovedne vymedziť, kedy sudca zavinene v danej veci nekonal. Nie je možné pri 600 veciach v senáte, konať vo všetkých veciach priebežne naraz, nie je to v silách a možnostiach sudcu. Dodržiavanie povinnosti, aby sudca konal bez zbytočných prietáhov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon. V prvom rade musí byť sudca primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať priebežne bez prietáhov. Pri takej zaťažnosti ako je u sudcu M.. Z. (v súčasnosti, aj v rozhodnom období), je veľmi problematické určiť, kedy sú prietahy v konaní zavinené, a kedy nie.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podala dňa 24.10.2016 ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky odvolanie. Navrhla, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec disciplinárnemu senátu, aby ju znovu prejednal a rozhodol v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania, prípadne sám rozhodol o disciplinárnom previnení v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20.07.2016.

V odvolaní ďalej uviedla, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že disciplinárny senát sa zaoberal otázkou, či nekonanie sudcu v rozhodnom období, ktoré je vymedzené v návrhu na začatie konania viedlo k následkom vo vzťahu k účastníkom súdneho konania vedeného na Okresnom súde P. pod spisovou značkou 11Cb/126/2011. Vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že sudca nekonal vo veci v predmetom období prípadne, že až 15.07.2015 prerušil konanie až do právoplatného skončenia inej veci. Podľa jeho názoru vo veci nebolo možné vydať meritórne rozhodnutie vzhľadom na predčasnosť podania žaloby zo strany žalobcu voči obom žalovaným solidárne. Je však neprípustné, aby súd o doručenom návrhu vôbec nekonal, prípadne nekonal počas dlhšieho časového obdobia, resp. postupoval neefektívne, nesústredene v konaní, v ktorom dokonca aj Ústavným súdom Slovenskej republiky bolo konštatované, že došlo k porušeniu základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Predmetné skutočnosti však disciplinárny senát vôbec nevzal do úvahy. Zastáva názor, že je nesporné, že menovaný sudca v konaní bol nečinný. Závažnosť jeho konania bola jasne preukázaná, keďže nedochádzalo k odstráneniu právnej neistoty účastníka.

Odvolací disciplinárny senát predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť zistil, že odvolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky bolo podané včas v lehote stanovenej § 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich (odvolanie doručila ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky v zákonnej lehote do podateľne disciplinárneho senátu dňa 25.10.2016). Ďalej odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 131 ods. 2 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku per analógiám, a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k vzatiu podaného odvolania späť, a preto odvolací disciplinárny senát nepostupoval v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku per analógiám.

Na ústnom pojednávaní odvolacieho disciplinárneho senátu konanom dňa 21. marca 2017 splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že trvá na podanom odvolaní, poukázala na dôvody písomného odvolania a navrhla, aby bolo rozhodnuté v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho stíhania, a aby odvolací disciplinárny senát vyhovel odvolaniu odvolateľky. Obhajca disciplinárne stíhaného sudcu navrhol odvolanie zamietnuť, disciplinárne stíhaný sudca sa pripojil k návrhu obhajcu.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie ministerky spravodlivosti nie je dôvodné.

Všeobecne prvostupňový disciplinárny senát v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Trestného poriadku per analógiám, najmä však zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), i rovnosti strán - kontradiktórnosti (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku).

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne a v súlade so zákonom, keď po vykonanom dokazovaní a riadne zistenom a ustálenom skutkovom stave dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania nie je dôvodný. Odvolací senát preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci týkajúceho sa napadnutého rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, tento vykonal v ústnom konaní dostatok dôkazov k zisteniu, že disciplinárne obvinený sudca vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 11Cb/126/2011, ako je uvedené po dobu tam uvedenú neučinil žiadny procesný úkon smerujúci k meritórnemu prejednaniu veci. Poukázal na závery vyslovené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 225/2015-2005, ktorý konštatoval, že postupom Okresného súdu P. došlo k zbytočným priet'ahom v konaní vedenom na Okresnom súde P. pod sp. zn. 11Cb/126/2011. Konštatoval však, že to, že sudca nekonal vo veci v rozhodnom období nič nemení na skutočnosti, že vo veci nebolo možné vydať rozhodnutie meritórne, vzhľadom na predčasnosť podania žaloby voči obom žalovaným napriek tomu, že v čase podania žaloby voči jednému z nich nebolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom voči nemu na Okresnom súde Trnava pod. sp. zn. 1T/66/2008.

Odvolací senát môže uzavrieť, že disciplinárne obvinený sudca, vo veci pridelennej mu ako zákonnému sudcovi v období tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia, a po dobu tam uvedenú, neučinil žiadny procesný úkon smerujúci k meritórnemu prejednaniu veci.

Podľa §116 ods. 1 písm. a Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach Disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ustanovenie § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, ukladá sudcovi povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Zákon č. 99 / 1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (účinný v rozhodnom období) v § 6

stanovoval povinnosť postupovať v konaní v súčinnosti tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Z vyššie uvedených skutkových zistení je zrejmé, že disciplinárne obvinený sudca porušil povinnosť sudcu uvedenú v § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, lebo v posudzovanej právnej veci nerozhodoval bez prietáhov. (Záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 225/2015-2005). Odvolateľka namieta zistenia prvostupňového senátu tvrdiac, že sudca zavinil vzniknuté prietahy v konaní zavineným konaním, resp. nekonaním. Za zásadnú otázku považuje odvolací senát zistenie, že či k porušeniu služobných povinností u sudcu došlo z a v i n e n e.

Zavinenie je vnútorný, psychický stav disciplinárne obvineného sudcu k podstatným zložkám previnenia. Zavinenie, a to úmyselné i nedbanlivostné, je vybudované na zložke vedomia a na zložke vôle. Zložka vedomia zahŕňa vnímanie človeka, to je odraz predmetov, javov procesov v zmyslových orgánoch človeka, ako i predstavu predmetov a javov, ktoré vnímal skôr, alebo ku ktorým dospel svojím úsudkom na základe znalostí a skúsenosti. Zložka vôle zahŕňa predovšetkým chcenie alebo uzrozumenie (u úmyselného zavinenia), u vedomého nedbanlivostného zavinenia potom spoliehanie, že bez primeraných dôvodov, k porušeniu, či ohrozeniu záujmov chránených zákonom nedôjde.

Disciplinárne obvinený sudca v otázke zavinenia naplnil jeho zložku vedomia. Vedel, že v posudzovanej veci v rozhodnom období vymedzenom aj v náleze ústavného súdu neučinil žiadny procesný úkon smerujúci k meritórnemu prejednaniu veci. Nie je dôležité podľa názoru odvolacieho senátu, ktorý je odlišný od záveru prvostupňového senátu, že podľa jeho názoru vo veci ani nebolo možné vydať meritórne rozhodnutie, keďže jeden zo žalovaných nebol právoplatne odsúdený. Dôležité je, že sa nepodarilo preukázať, že u disciplinárne obvineného sudcu nebola naplnená i zložka vôľová jeho zavinenia, teda jeho vôľa spôsobiť prietahy v predmetnej veci.

Prvostupňový senát v napadnutom rozhodnutí správne poukazuje na skutočnosti, ktoré túto zložku zavinenia obvineného sudcu popierajú. Podľa § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, okrem iného je povinnosťou sudcu vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov. Z obsahu spisu je zrejmé, že sudca od roku 2008 podal 149 písomných upozornení na neúmerne zaťaženie sudcu a na nemožnosť konať vo veci bez zbytočných prietáhov. Podľa

vyjadrenia predsedníčky Okresného súdu P. z 19.09.2016 (čl. 231) sú dlhodobo sudcovia unavení, nervózni, a podráždení z dôvodu vysokého počtu reštančných vecí, zo sústavného odchodu sudcov a prerozdeľovania vecí. Sudcovia OS P. v písomnom podaní adresovanom MS SR 27.6.2016 uviedli, že dlhodobo nemajú vytvorené podmienky, aby mohli konať plynulo a bez prieťahov. V niektorých senátoch počet pridelených vecí presahuje 1000. Výsledky, ktoré dosahujú sú na úkor rodín, voľného času a v konečnom dôsledku aj zdravia. Nepriaznivá situácia dlhodobá na tomto súde bola postrehnutá Trasparency International, ktorá pri vyhodnocovaní ukazovateľov a posudzovania efektivity súdov zistila, že tento súd je v najalarmujúcejšej situácii (čl. 223). Od roku 2008 požaduje tento súd zvýšenie počtu sudcov (čl. 224 až 231). Predsedníčka súdu písomne v podaniach adresovaných Súdnej rade SR o.i. uvádzala, že prieťahy v konaniach na tomto súde nie sú zavinené sudcami, od roku 2008 v rámci svojich možností, fyzických a psychických síl nad rámec pracovného času a na úkor súkromia sa snažia veci vybavovať, ale pre nedostatočnú personálnu obsadenosť súdu od roku 2008 nie je možné konať vo väčšom počte vecí. Od roku 2008 žiada tento súd o pridelenie nových sudcov (čl. 284, 294). Predsedníčka súdu zasielala písomne upozornenia Ministerstvu spravodlivosti SR na porušovanie práv účastníkov konania na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov (čl. 296, 297, 299, 300 až 302). K 01.01.2015 mali sudcovia v senátoch počet nevybavených vecí 628 v agende C, Cpr, Cb, Ps) (čl. 234). Od roku 2013 patrí súd medzi najpreťaženejšie súdy čo do počtu nevybavených vecí, čo je dôsledok nedostatočného personálneho vybavenia súdu (čl. 242). Plénum Okresného súdu P. v roku 2015, 2016 opakovane vzhľadom na situáciu, na súde žiadalo o urýchlene riešenie personálnej situácie, súd zostáva dlhodobo z hľadiska reštančných vecí najzaťaženejším súdom z obvodu KS Trnava. (čl. 256, 257, 258, 259, 260). Opakovane sudcovia upozorňovali na nesprávne vyhotovené štatistické listy, nedostatok súdnych úradníkov (čl. 270). Ústavný súd SR vyslovil opakovane prieťahy v konaniach tohto súdu. V roku 2011 bolo vydaných 10 Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky s priznanou finančnou náhradou v celkovej sume 31.300,-Eur, za rok 2012 bolo vydaných 8 Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky s priznanou finančnou náhradou 15.250,-Eur, za rok 2013 bolo vydaných 19 Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky s priznanou finančnou náhradou 53.800,-Eur, za rok 2014 bolo vydaných 17 Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky s priznanou finančnou náhradou 56.050,-Eur. Celkove od roku 2008 do 2016 doposiaľ bola priznaná finančná náhrada v súvislosti s vydanými Nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky na Okresnom súde P. v sume 288.070,-Eur. Tento záver vyplýva z oznámenia predsedníčky Okresného súdu P. vo veci vedenej na odvolacom disciplinárnom senáte pod sp. zn. 1 Dso 4/2015.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že za takejto situácie na vybavenie vecí pridelených sudcovi v prijateľnej lehote pri takomto prístupe nebola nádej. Sudca po dlhé obdobie mal stále sa zvyšujúci nápad nerozhodnutých vecí z minulého obdobia, potom, čo sudcovia odchádzali a navyše sa veci prerozdeľovali, takže k nápadu a zostatku vecí pribúdali aj prerozdelené veci.

Prvostupňový disciplinárny senát konštatoval, že v januári 2010 mal sudca v civilnom senáte 247 vecí a v obchodnom senáte 108 vecí, pričom v roku 2010 mu napadlo 171 civilných vecí a 130 obchodných vecí a rozhodol 102 civilných vecí a 46 obchodných vecí. Keďže predmetná vec napadla do senátu J. Z. dňa 09.11.2011 senát zisťoval koľko mal sudca vecí v senáte v novembri 2011. V tomto mesiaci mal prevzatých 385 civilných vecí a 218 obchodných vecí, pričom celkovo v roku 2011 mu napadlo ďalších 181 civilných vecí a 95 obchodných vecí, pričom rozhodol 92 civilných a 66 obchodných vecí. Ďalší nápad v jednotlivých rokoch stúpал, keď v roku 2012 mal sudca nápad v civilných veciach 470 vecí a v obchodnom senáte mal nápad 108 vecí, keď napr. v novembri roku 2012 mal, okrem nápadu, v civilnom senáte 559 vecí a v obchodnom senáte 290 vecí. V roku 2013 napadlo sudcovi do senátu 271 vecí a do obchodného senátu 109 vecí, pričom v civilnom senáte rozhodol 127 vecí a v obchodnom 109 vecí. V novembri 2013 mal sudca v civilnom senáte okrem nápadu 546 vecí a v obchodnom senáte 276. V roku 2014 napadlo sudcovi do civilného senátu 186 vecí, pričom rozhodol 213 vecí a do obchodného senátu mu napadlo 168 vecí, pričom rozhodol 205 vecí. V roku 2015 mu napadlo do civilného senátu 126 vecí, rozhodol 206 vecí a do obchodného senátu 200 vecí a rozhodol 292 vecí. Sudca v novembri 2014 mal v civilnom senáte 615 vecí a v obchodnom senáte 266 vecí. V novembri 2015 mal v civilnom senáte 526 vecí a v obchodnom senáte 404 vecí a v júli roku 2016 mal v civilnom senáte 659 vecí a v obchodnom 419 vecí.

V konaní sa potvrdilo, že situácia, ktorá sa za posledné roky vyvinula na úseku prvostupňovej agendy na Okresnom súde P., bola neuspokojivá až kritická. Túto situáciu disciplinárne obvinený sudca nevyvolal.

Z vyššie uvedených skutkových zistení je zrejmé, že disciplinárne obvinený sudca neporušil svoje povinnosti zavinené. Neplnenie týchto povinností bolo zapríčinené objektívnymi okolnosťami - nedostatočnou starostlivosťou štátu (moci výkonnej) o zabezpečenie podmienok pre riadny chod justície na Okresnom súde P..

Odvolací senát v tejto súvislosti poukazuje na nálezh Ústavného súdu SR z 7. mája 2013, sp. zn. IV. ÚS 471/2012-75 podľa ktorého „*enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod orgánov predstavuje okolnosť hodnú osobitého zreteľa*“. Na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý v náleze zo dňa 14.09.1994, sp. zn. IV. ÚS 55/94, vyslovil, že „*je vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v Listine a Dohovore boli rešpektované*.“ V ďalšom náleze (sp. zn. III. ÚS 218/1997 zo dňa 04.12.1997) svoj právny názor bližšie rozviedol takto: „*niet pochyb o tom, že štát nemôže vzťahnuť k vlastnej jurisdikčnej zložke súdnej moci, ale výlučne len na jej časť výkonnej moci. Verejná správa súdu je od vlastnej jurisdikcie prísne oddelená a do jej výlučnej právomoci spadá povinnosť rozdelenia súdu napadnutej agendy, ako aj povinnosť na riadne a dostatočne personálne obsadenie jednotlivých súdov. Orgánom ktorému svedčí povinnosť rozdelenia súdnej agendy, ako aj povinnosť dbať na riadne a dostatočné personálne obsadenie je ministerstvo spravodlivosti, a preto ak ústavná záruka spravodlivého procesu vyžaduje, aby ochrana práv účastníkov konania bola poskytovaná bez zbytočných prieťahov, nemožno tomu rozumieť ináč ako tak, že nevyhnutné je vychádzať z reálnych možností, ktorými tieto súdy disponujú inými slovami o prieťahy v zmysle porušenia ústavných zásad spravodlivého procesu stanoveného v článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd pôjde spravidla len vtedy, ak tieto prieťahy in concreto vzniknú zlou a nevhodnou prácou, za ktorú nesie zodpovednosť príslušný funkcionár súdu alebo sú založené dostatočne a presvedčivo zistenou nečinnosťou súdu, alebo sudcu alebo podobnými okolnosťami spočívajúcimi pri výkone jurisdikcie na jeho strane*.“

Odvolací senát sa tak nestotožňuje s tvrdeniami odvolateľky, že konaním, respektíve nekonaním disciplinárne obvineného sudcu došlo k zavinenému porušeniu jeho povinnosti. Dodržiavanie časových lehôt pre vybavovanie vecí možno od sudcu spravodlivo požadovať len vtedy, ak mu výkonná moc zabezpečila všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre riadny výkon súdnictva (dostatok sudcov, administratívneho odborného personálu, technického vybavenia súdov dostatok pojednávacích miestností).

V prejednávanej veci niet sporu o tom, že disciplinárne obvinený sudca bol zaťažený veľkým počtom pridelených vecí a bolo preto nutné posúdiť, či pri tomto zaťažení sa mohol vyvarovať negatívnych dôsledkov v podobe dlhodobých prieťahov medzi úkonmi v konaní.

„*V tomto zmysle disciplinárny senát rozumie tomu že činnosť každého sudcu má svoje limity*

a od nikoho nemožno požadovať aby sa nie je krátkodobou alebo trvalou pracovne prepínal a vystavoval sa nezvládnuteľným stresom z dôvodu štandardného plnenia pracovných úloh, dlhodobo potláčal svoj súkromný život“ (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014).

Prvostupňový disciplinárny senát preto postupoval správne, keď disciplinárne obvineného sudcu podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov oslobodil. Odvolací senát tak postupom podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 24.10.2016 proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu, sp. zn. 4Ds 3/2016, zo dňa 19.09.2016, zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 21. marca 2017

JUDr. František Š e v č o v i č , v. r.
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Antónia Kandrává

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Emília Bejdová